
လရောင်ကျူးရင့်
ရှိခဲ့သည် ဖြစ်ခဲ့သည်

အခန်း (၁)

"ဟုတ်လား နင် ဘယ်နေ့လောက် ရောက်မှာ လဲ ချိုချစ်"

"....."

"အေးပါ နင် အဆင်ပြေရင်ပြီးတာပဲ၊ အဲဒီအချိန်လောက်ဆို ကိုကို အမေရိက ရောက်နေပြီထင်တယ်၊ အိမ်မှာ ငါတစ်ယောက်တည်းဆို နင့်ကို လာကြိုနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး "

"....."

"အိုကေ"

ဖုန်းပြောပြီး ဒီဘက်လှည့်လိုက်တာနှင့် ဂုဏ်သတင်း ရင်ခွင်နဲ့ မျက်နှာ ကပ်မိသွားကာ...

"ကိုကို"

"ဘာလဲ ခင်ချိုချိုချစ် လား"

"ဟုတ်တယ်"

ဂုဏ်သတင်း မျက်နှာက မကြည်။ ပြီးတော့ ကင်းရဲ့ မျက်နှာလေးကို စိုက်ကြည့်ရင်း ပခုံးလေးနှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုက်လိုက်ပြီး။

"ကိုကို သူများ အကြောင်းတော့ မကောင်းမပြောချင်ဘူး၊ အဲတစ်ယောက်ကို ကိုကို သိပ်မကြိုက်ဘူးကွာ"

"ချိုချစ်က သဘောကောင်းပါတယ် ကိုကိုရယ်၊ ကျောင်းမှာ ကတည်းက သူ့ကို မခင်တဲ့ လူကို မရှိဘူး"

"သဘောကောင်းလွန်းလို့ ခက်နေတာ၊ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ လိုက်ဖ်စတိုင်လ်ကိုက.."

ဒီထက်လည်း မပြောချင်၊ ပြောလည်း မပြောသင့်တော့ဘူး ထင်သည် ။ တကယ်သိလ်မှာ ကတည်းက ချိုချစ် ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ ကင်းတို့ က ရီးယားတူကြတာ မဟုတ်လား။

နှစ်ကြီးသမားဖြစ်ပြီး အငယ်တန်းတွေနဲ့ လည်း မသိတာ မရင်းနှီးတာ ဘာမှ မရှိ။ အထူးသဖြင့် ယောကျ်ားလေးတွေနဲ့ ပုတ်လားခတ်လားနေလွန်းလို့ သူမ ရောက်လေရာမှာ ပေါ်လွင်လွန်းတာ ဖြစ်သည် ။

ကောင်းသော ပေါ်လွင်ခြင်းတော့မဟုတ်။

"ကိုကို ဘာဖြစ်သွားတာလဲဟင်"

မျက်နှာမသာမယာနှင့် လှည့်ထွက်သွားတော့ ကင်းက လက်ကို ဆွဲဖက်ထားလိုက်ပြီး မျက်နှာကိုမော့ကြည်ကာ။

"သူ့ယောင်းမတွေ မြန်မာပြည်လာတုန်း အလည်ခဏလာတာပါ ကိုကိုရဲ့ ၊ သူ ဒီမှာ လာနေလည်း တစ်ညပေါ့"

"တစ်ညလည်း စိတ်ချချင်စရာမရှိဘူး ကင်း၊ ဒီကောင်မလေးက မသိတာ ဘာမှ မရှိဘူး၊ မိန်းကလေးကိစ္စတွေထက် ယောကျ်ားလေးတွေ ဘာညာသရကာတောင် သူမသိတာ ရှိလို့ လား၊ အဲလောက်စပ်စုတာ စိတ်ပျက်ဖို့ ကောင်းတယ်"

စကားပြောနေရင်း ဂုဏ်သတင်းက အိုဗာတင်းဖျော်နေသည် ။ အနုံထွက်လာသည် နှင့် အိုဗာတင်း မကြိုက်သည့် ကင်းမျက်နှာလေး မသိမသာ မဲ့သွား၏။ ဒါပေမဲ့ စကားပြောနေတုန်းမို့ ဂုဏ်သတင်းရဲ့ လက်ကို ဖက်ထားခြင်းက မလွတ်ဘဲနေကာ..

"ကိုကို မှန်မှန်ပြောနော်၊ ချိုချစ်နဲ့ ကင်းနဲ့ တွဲတာမကြိုက်တာလား၊ ချိုချစ်ကိုမြင်ရင် ကိုကို စိတ်မခိုင်မှာ စိုးလို့ လား"

"ကြည့်"

ကိုကို မျက်နှာညိုသွားတာကို သေချာမော့ကြည့်ပြီး ရယ်လိုက်မိသည် ။

ကိုကိုက အရပ်ပိုမြင့်ကာ ကင်းက ကိုကို့ပခုံးလောက်ပဲ ရှိသည် ။ ဒီလိုအနေအထားမျိုးမှာ ကိုကို မျက်တောင်ဖျားတွေ စင်းပြီး ငဲ့ကြည့်လိုက်တိုင်း ကင်း ရင်ခုန်ခဲ့ရတာ ဟိုတုန်းကတည်းက။

ကိုကို့မျက်ခုံးရင်းက အနည်းငယ်ထူကာ အဖျားသွယ်သည် ။ ဒါပေမဲ့ မျက်ခုံးတန်းကျတော့ ခပ်တိုတိုပဲဖြစ်ကာ မျက်လုံးနဲ့ မျက်ခုံး နီးသော မျက်နှာမျိုးဖြစ်သည် ။

ပြီးတော့ နှာတံက လိုတာထက် ပိုထင်းနေသည် ။ အထူအပါး ညီသည့် နှုတ်ခမ်းတွေက အညိုရောင်သမ်းချင်သည် ။ အရပ်မြင့်၍ အဆီပိုမထင်သော ကိုကို့ပုံစံက မြန်မာဆန်ဆန်ဖြစ်ဖြစ် အနောက်တိုင်းပုံစံဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လိုစတိုင်လ်မျိုး ဝတ်ထားထား ဆွဲဆောင်မှု ရှိလေသည် ။

ဂုဏ်သတင်း ဆိုတဲ့ အတိုင်း ကိုကိုနဲ့ အတူ ကျောင်းကိုရောက်သွားတိုင်း ကိုကို့ ဂုဏ်သတင်းကြောင့် ကင်း မျက်နှာပွင့်ရလေသည် ။

မောင်နှမအရင်း မဟုတ်ကြတော သိကြပေမယ့် ကိုကိုက အနေ

တည်သည် ။

ကျောင်းသူတွေ ရှေ့မှာ လည်း တစ်ခါတလေ ဆူတက် အမိန့်ပေးတတ်၏။ တစ်ခါတလေ ဖုန်းတစ်လုံးနဲ့ ပတ်ရှာရင်း တွေ့သည့်နေရာကနေ လက်ဆွဲခေါ်ထုတ်သွားတတ်သေးသည် ။

အားလုံး၏ အမြင်မှာ တော့ ကိုကို အနေတည်လွန်းတာကြောင့် တစ်နေ့နေ့ ကင်းနဲ့ ကိုကို ညားသွားကြမလားလို့ တောင် တွေးမိကြပုံ မပေါ်ပေ။ ယောင်းမလို့ သာ အားလုံးဝိုင်းခေါ်ကြကာ ကင်းရှေ့မှာ ပဲ ကိုကို့ကို ခွဲတမ်းချ လုနေကြတာတွေလည်း ရယ်ရတာ အမော။

ထိုအထဲမှာ အကဲဆုံးက ခင်ချိုချိုချစ်ပဲ ဖြစ်ကာ၊ သူမက အသက်အကြီးဆုံးလည်း ဖြစ်သည် ။

ထို့ကြောင့် ကိုကိုနဲ့ သူမနဲ့ သာ သက်တူရွယ်တူမို့ ထိုက်တန်ဆုံးဟုကြေညာနေခဲ့တာလည်း သူငယ်ချင်းတွေ မကြားချင်မှ အဆုံး။

ချိုချစ်တို့ က ဆွေစဉ်မျိုးဆက် နိုင်ငံခြားမှာ အခြေချခဲ့ကြသည့် လူတွေဖြစ်သည် ။ အကြောင်းရင်းသည် မြန်မာပြည်မှာ ဆင်းရဲကြလွန်းလို့ နိုင်ငံခြားမှာ စီးပွားရှာဖို့ သွားခဲ့ကြရင်း တစ်ယောက် အဆင်ပြေတာနှင့် နောက်တစ်ယောက်က လိုက်ကာ ဤသို့ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည် ။

ထိုစဉ်းတည်းက ချိုချစ်နဲ့ သိပ်မတွဲဖို့ ကိုကိုက သတိပေးသည် ။ ဖေဖေတို့ က ဆူ၏။

"ကျွန်တော် စုံစမ်းပြီးပြီ ဖေဖေ၊ အဲကောင်မလေးရဲ့ မိသားစုက ကာရိုက်တာကိုက ဆိုးတာ၊ သူတို့ အားလုံး လက်လုပ်လက်စားဘဝတွေကနေ ရုန်းထွက်ဖို့ နိုင်ငံခြားရောက်ကုန်ကြတာ၊ အဲဒါကြောင့် သူတို့ ဆီက မောင်နှမတွေ ရှိသမျှ ဒီလိုပုံစံတွေချည်းပဲ"

"ကိုကိုကလည်း ချိုချစ်က ပွင့်လင်းတာပါ"

"နင် မသိပါဘူး ကင်းရာ၊ လူကြီးပြောနေရင် ဝင်မပါနဲ့ "

"ဟုတ်တယ် သမီး၊ သမီးမေမေ ဆုံးပြီးကတည်းက ဖေဖေ့မှာ အဖေလည်း ကိုယ်၊ အမေလည်း ကိုယ်ပဲ၊ သမီးအတွက် ကြိုးစားခဲ့ရတာ၊ သားကြီး အလုပ်အကိုင်နဲ့ ဖြစ်သွားမှ ပဲ သက်သာရာရတယ်၊ သမီး ကိုကို့စကားကို နားထောင်၊ ဖေဖေ့ကို ရိုသေသလိုပဲ ရိုသေရမယ်"

စသဖြင့်သော ဆုံးမစကားတွေနှင့် ကင်း တတိယနှစ်ရောက်တော့ ဖေဖေ ကျန်းမာရေး ဆိုးရွား လာပြီး ကျောင်းမပြီးခင်မှာ ဆုံးသွားခဲ့သည် ။

ဖေဖေ့သေတမ်းစာအတိုင်း ကင်း ကျောင်းပြီးတာနှင့် ကိုကိုနဲ့ လက်ထပ်ပေးဖို့ အဒေါ်ဝမ်းကွဲတွေက စီစဉ်ပေးခဲ့ကြ၏။

"သားမှာ ချစ်သူရှိနေခဲ့သလား၊ သေတမ်းစာက ဒီလိုရှိပေမယ့် သားတို့ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေကြရင် မိဘစကား နားထောင်ကြပေမယ့် စိတ်ချမ်းသာရမှာ မဟုတ်ဘူး လေ"

အဒေါ်တွေက တရားသဖြင့် ဖြစ်စေချင်ခဲ့သည် ။ ကိုကိုက နာခံသည် ။

"ဖေဖေ မဆုံးခင်တည်းက ကျွန်တော့်ကို ဖွင့်ပြောထားခဲ့တာပါ၊ ကျွန်တော့်မှာ ချစ်စရာဆိုလို့ ဒီညီမတစ်ယောက်ပဲရှိတာပါ၊ ကျွန်တော် မချစ်နိုင်ရင်တောင် ကင်းကိုထားခဲ့ပြီး ဘယ်တော့မှ ထွက်သွားမှာ မဟုတ်ဘူး "

လို့ ကိုကို အခိုင်အမာခေါင်းညိတ်မှ လက်ထပ်ပွဲ ပြီးမြောက်ခဲ့တာ ဖြစ်သည် ။ ကိုကိုနဲ့ ကင်း လက်ထပ်ခဲ့တာ ဒီနေ့နဲ့ ဆို ခြောက်လပြည့်ဖို့ ခြောက်ရက်ပဲလိုတော့သည် ။

"ရော့"

"ဟင် အဲဒါ ကင်းအတွက် ဖျော်နေတာလား"

ကိုကို့လက်မောင်းကို ဖက်၍ တွေးချင်ရာတွေးပြီး ငေးနေခဲ့တာ မျက်နှာရှေ့ကို အိုဗာတင်းခွက်ကြီး နီးကပ်လာမှ သတိရ၏။

"ဟုတ်တယ်လေ၊ ညလယ်စာ"

"ကိုကိုရယ်"

"ဟော့ မရဘူး"

ဖက်ထားသည့် လက်နှစ်ဖက်ကို ဖျတ်ခနဲဖြုတ်ချကာ ခေါင်းလေးဖွရင်း လှည့်ထွက်သွား၏။ သတင်းက နောက်ကနေ လက်ကို အမိအရ ပြန်ဆွဲထားလိုက်ပြီး။

"ရော့ သောက်ဆိုသောက်"

"နို့ပဲသောက်မယ် ကိုကိုရာ၊ အဲဒါကြီး"

"ညနေက ဗိုက်နာထားလို့ ညဘက် နို့မသောက်နဲ့ တော့"

"ဘာမှ မသောက်ရင် မရဘူးလား၊ ညလယ်လည်း မဟုတ်ဘူး ၊ ခုမှ ရှစ်နာရီခွဲပဲရှိသေးတယ်"

လက်ထပ်ပြီးကာမှ ကိုကိုစိတ်ဆိုးရင် မင်းတွေ ငါတွေ ဖြစ်လာတတ်တာလည်း ကင်း သတိထားမိလာသည် ။ ဂုဏ်သတင်းရဲ့ မျက်နှာကို ခပ်စူးစူးကြည့်လိုက်ပြီးမှ အိုဗာတင်းကိုယူကာ..။

"ကိုကို့ကို မေးစရာရှိတယ်"

"နောက်မှ မေး၊ အဲဒါသောက်"

"နောက်မှ သောက်မယ်၊ အခုမေးမယ်"

"မရဘူးဆိုကွာ၊ ပေး"

ကင်းလက်ထဲက ပြန်ဆွဲယူပြီး အိုဗာတင်းကို သတင်းက အေးအောင်မူတ်နေသည် ။ ထိုမျက်နှာကို ကင်း စူးစိုက်ကြည့်ကာ...။

"ကိုကို ကင်းကို မကျေနပ်ဘူးလား"

"မင်းကို တစ်နေ့ ခေါင်းဆယ်ခါလောက် ခေါက်နေမိလို့ လား"

"ခေါက်ချင်နေတဲ့ ပုံပဲ"

သူမျက်နှာကိုပဲ မလွတ်တမ်းကြည့်ပြီး ပြန်မေးတော့ သတင်းက လည်သည် ။ ပြီးတော့ အိုဗာတင်းကို ကမ်းပေး၏။

ကင်းက ယူပြီး ပါးလေးတွေ ဖောင်းတက်သွားတဲ့ အထိ တစ်ဝက်ကျအောင် သောက်ချပစ်၏။ ပြီးမှ ...။

"အား အာပူလျှာပူတွေ လောင်ကုန်ပြီ"

ဆိုပြီး ခွက်ကို စားပွဲပေါ် သွားချထားလိုက်သည် ။ မီးရောင်အောက်မှာ အသားလေးဖြူဖြူ နှုတ်ခမ်းလေး ရဲရဲနှင့် အပူလောင်သွားသလို ရှုံ့မဲ့နေတော့ သတင်းက ကြည့်ကောင်းကောင်း နှင့် ထိုင်ကြည့်နေလိုက်၏။

"တွေးကြည့်ရင် ကိုကို ကင်းကို ဘာတွေပဲ လုပ်ပေးပေး အပြီးသတ်ကျ ကင်း တစ်ခုခု ဖြစ်ကျန်ခဲ့တာချည်းပဲ"

"ဘာ"

ဒါကျတော့ တည့်တည့်ထိသွားပြီမှန်း သိလိုက်သည် ။

"ဟုတ်တယ် ခုပဲ ကြည့်ပါလား၊ ကိုကို အိုဗာတင်း ဖျော်တိုက်တယ်၊ မူတ်တောင် ပေးလိုက်သေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကင်း သောက်တော့ ပူနေတာ

ပဲဟာ"

"ပူပူကြီးကို ကိုယ်က ဘယ်လောက်ထိ အေးအောင် မှုတ်ထားတာမို့လို့ လဲ"

"မသိဘူးလေ၊ သောက်လို့ ရလို့ လာပေးတယ်မှတ်တာပေါ့"

"သောက်လို့ မရအောင် ပူနေသေးလည်း မသောက်နဲ့ ပေါ့ကွ"

"ကြည့်ပါလား"

ကင်းက အမူးသမားရစ်သလို ဒါပဲ မကျေမနပ် ပြန်ကျော့ကာ-

"ကိုကို့ကို ကင်း အဲဒါပြောတာ ကိုကို ကင်းကို ရှော့ပင်လိုက်ပို့တယ်၊ ရောက်တာနဲ့ မြန်မြန်မြန်မြန်နဲ့ ဇွတ်တွန်းနေတော့ ပြေးလွှားဝယ်ခြမ်းရတယ်၊ သူများ ဧည့်ခံပွဲသွားခါနီးမှ လည်ဆွဲမရှိ၊ နားကပ်မပါနဲ့ ဒုက္ခရောက်ရတာပဲ"

"ရှိသေးရင်လည်း ထပ်စဉ်းစားဦး"

"ရှိတာပေါ့၊ သူငယ်ချင်းအိမ် ရေသွားကူးတယ်၊ လိုက် လာပြီး အတင်းပြန်ဆွဲတင်တယ်၊ ရေလေးမစွတ်မပွတ်စို လာပြီး ညကျတော့ ကင်း အအေးပတ်တယ်လေ"

"ဟုတ်တယ်၊ ရေစိမ်လွန်ပြီး ကိုယ့်အပြစ်နဲ့ ကိုယ် အအေးပတ်တဲ့ အထိ စောင့်နေရမှာ "

"နောက်ပြီး"

"မင်းကို ညီမလေးလို စောင့်ရှောက်နေရင်းနဲ့ လက်ထပ်ယူလိုက်တယ်"

"ဟင်"

ကင်း တစ်ခုခု ရှာကြံပြောဖို့ စဉ်းစားနေရင်း ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်သည် ။

"မမှတ်မိမှာ စိုးလို့ ပြောပြတာ"

"ဒါ မမှတ်မိစရာလား ကိုကို့ရဲ့ "

"ပြီးရော"

"ကိုကို့"

သတင်းက နေရာမှ ထဖို့ ပြင်လိုက်တော့ ကင်းက လက်ကိုဆွဲထားလိုက်ကာ။

"မှတ်မိပေမယ့် ကင်း ပြောမှာ တွေထဲမှာ အဲဒါ မပါပါဘူး"

"မသိဘူးလေ၊ မင်းခေါင်းထဲမှာ အဲဒါက အကြီးကြီးရှိနေသလားလို့ "

"ကိုကို"

"ဘာလဲ"

"ကင်းကို လက်ထပ်လိုက်ရတာ ဖေဖေ့ဆန္ဒနဲ့ မဟုတ်ဘူး လား"

"ခင်ဗျားဆန္ဒ မဟုတ်တာလည်း သိတယ်လေ"

"ကိုကို့ကို ခုန မေးစရာရှိတယ်ဆိုတာ အဲဒါပဲ"

သူ ပြန်မထဖြစ်အောင် လက်မောင်းကနေ ဆွဲလွဲဖိချပစ်ပြီးမှ ကင်းက မျက်နှာကို မော့ကြည့်ရင်း...။

"ကိုကို့စိတ်ထဲမှာ ကင်းကို လက်ထပ်လိုက်ရလို့ မကျေမနပ် ဖြစ်နေတာမှတ်လား"

"နည်းနည်းပါးပါးပါ"

ကင်း အသံလေးတိတ်သွားသည် ပြီးတော့မှ ...။

"ကိုကို"

"ပြော"

"ခုန ကင်း ပြောခဲ့တာတွေက ကိုကို့ကို စတာ"

"အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲ"

"ကိုကိုက တကယ်ကြီးလား"

"ဘာကိုလဲ"

"ကင်းကို မကျေနပ်လို့ တမင်တကာ"

"နားငြီးလိုက်တာကွာ"

နဖူးကဆံပင်တွေကို သပ်တင်ရင်း ဆိုဖာမှာ မှီချလိုက်တော့ ကင်း ဝမ်းနည်းသွားသည် ။ ပြီးတော့ ဘာမှ ဆက်မပြောတော့ဘဲ နေရာမှ ထရပ်လိုက်လျှင်...။

"အဲလိုလေးတော့လည်း ချစ်ဖို့ ကောင်းသားပဲ"

ကင်းကို သူ့ရင်ခွင်ထဲ တမင်ပုံကျအောင် ဆွဲယူပစ်လိုက်ကာ...။

"မကျေနပ်ဖြစ်နေတယ်လို့ ထင်စရာ ကိုကို့မျက်နှာမှာ ဘာတွေ့သလဲ ပြော"

"ကိုကိုကလည်း "

အတင်းသိမ်းဖက်ထားပြီး ပါးပြင်လေးကို ဖိနစ်နမ်းလိုက်တော့ ကင်း ရင်တွေခုန်ကာ။

"ဟင့်အင်း ကိုကိုနော်"

"မရဘူး ဒီနေ့ပဲ မင်းကို ရည်းစားစကား ပြောတော့မယ်"

"ကင်း ကို"

"ဟုတ်တယ် ကိုကို့ကို ကြည့်"

ကိုကို့ရင်ခွင်ထဲ မကြာခဏ ဝင်ခဲ့ဖူးပေမယ့် ဒီလိုမျိုးတော့ မဖြစ်ခဲ့ဘူးပေ။

ပြီးတော့ ပေါင်ပေါ်တင်ပြီး ခါးကိုဖက်ထားသဖြင့် ကိုကို့မျက်နှာက ကင်းရဲ့ ရင်ညွန့်လေးမှာ မထိတထိရှိလျှက်။

"မင်း သိလား"

"မသိဘူး"

ရှက်ပေမယ့် နောက်ဖို့ တော့ သတိရသေးသည် ။ သတင်းက ရယ်လိုက်ပြီး ကင်း လက်မောင်းသားလေးကို မနာအောင် ကိုက်ပစ်လိုက်သည် ။

"မနောက်နဲ့ ဒီတစ်ခါ နာအောင် ကိုက်ပစ်မှာ "

ပြီးတော့ ကင်း မျက်နှာလေးကို ရီဝေသောရယ်မြူးရိပ်တို့ ဖြင့် ငေးကြည့်ရင်း။

"မင်းကို အရမ်းချစ်တယ်"

သူ့စကားသံတွေမှာ ကင်းရဲ့ ရင်ခုန်သံတွေက အတိုင်းအဆမရှိ ဖြစ်ထွန်းနေခဲ့လျက်။

"ဒီနေ့ဆို ကိုတို့ လက်ထပ်ခဲ့တာ ခြောက်လပြည့်ဖို့ ခြောက်ရက်လိုသေးတယ်၊ အဲဒါရော သိလား"

"သိသားပဲ"

"ဟုတ်လား မှတ်ထားတယ်ပေါ့"

ပျော်သွားသည့် သတင်းမျက်နှာက ပို၍ နုသစ် ချောမွေ့နေခဲ့၏။ ပြီးတော့ ကင်းကို ဖက်ထားရင်း ဆိုဖာမှာ မှီလိုက်တော့ ကင်း သူ့ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ ကပ်လျက်ပါသွားခဲ့ပြီး။

"ခြောက်လပြည့်ရင် မင်းကို ရည်းစားစကား ပြောမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာ၊ ဒါပေမဲ့ ပြောချင်လာအောင် မင်း ဂျီကျနေလို့ "

"မဟုတ်ဘဲနဲ့ "

"ဘာလို့ မဟုတ်ရမှာ လဲ ဒီလောက်အရိပ်ကြည့်ပြီး ချစ်နေတာတောင်"

"ကိုကို့ မျက်နှာကြီးကိုလည်း မှန်ထောင်ကြည့်ကြည့်ဦး"

"မှန်ကြည့်နေရင် ကြာတာပေါ့ကွ၊ ဘယ်လိုနေလဲ ပြော"

"တင်းမာနေတာလေ၊ တစ်ခုခု တားဆီးပြီလားဆို ဆွဲလွဲခုတ်ထစ်ပစ်မယ့် အတိုင်းပဲ"

"အဲဒါ မင်းကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပြောဆိုမရလို့ တင်းနေတာ"

"ဘာကိုပြောမရလို့ လဲ၊ ကိုကို့ကိုပဲ ကင်းက ကြောက်နေရတာ"

"ကြောက်တာကိုပဲ မကြိုက်တာ၊ မင်းစိတ်ထဲမှာ ဂုဏ်သတင်းဆိုတဲ့ကောင်က ခုထိ အစ်ကိုပဲဖြစ်နေတုန်း"

သူပဲပြောပြီး မကျေမနပ်သံတွေ ဖြစ်လာပြန်ကာ။

"ခုဖြေကွာ၊ ကိုကို့ကို ချစ်လား"

"ဟား"

မျက်နှာသည် စိတ်ပျက်ခြင်းတွေ စိုးမိုးသွားခဲ့လျက်။

"ဖြေပုံကြီးကကွာ"

"ချစ်လို့ ချစ်တယ်ပြောတာပဲ၊ ကိုကို့ကို ကင်း ငယ်ငယ်လေးတည်းက ချစ်တာ"

"ခုထိ ဘာမှ မပြောင်းလဲဘူးပေါ့"

"ကိုကိုက ခုမှ ပြောင်းလဲတာလား"

"ဟင်"

ကင်းက ရုက်ပြီးလေးနှင့် မျက်လွှာချသည် ။

သတင်း အံ့သြသွား၏။ သူ နားကြားမှားသွားတာလား။ ဒါမှ မဟုတ် ကင်း က ရိုးရိုးပဲ ပြောနေတာလား။

"ဘယ်လိုပြောလိုက်တယ် ကင်း ကိုကို့ကို"

"ဟုတ်တယ်၊ ကိုကို နိုင်ငံခြားမှာ ဗီသုကာဘွဲ့သွားယူဖို့ လေဆိပ်ကို လိုက်ပို့တုန်းက"

ကင်းက ပြောရင်း ပါးပြင်လေးတွေ ပန်းရင့်ရောင်သမ်းလာသည် ။ သတင်း နှုတ်ခမ်းတွေက ပြီးနေခဲ့လျက်။

"ဆက်ပြောလေ"

"ကိုကို့သူငယ်ချင်း မိန်းကလေးနှစ်ယောက်နဲ့ အတူတူသွားကြမှာလေ"

"ဟုတ်တယ်"

"အဲဒီညတည်းက ကင်း ငိုနေရတာ"

ပြန်သတိရ လာပြီး အဲဒီညက ခံစားချက်တွေနဲ့ အသစ်ဖြစ်လာသလို ကင်းက သူ့မျက်နှာကို ငေးသည် ။

"ကိုကို အဲဒီအစ်မတွေနဲ့ ချစ်နေကြတာလားဆိုပြီး ကင်း ကင်း ကိုကို့ကို မပေးနိုင်တာတွေ သိလာတာ"

"မဟုတ်သေးပါဘူးကွာ၊ ဒါမျိုးက မောင်နှမအရင်းတွေလည်း ဖြစ်ကြတာပဲ၊ ကိုယ် ဝမ်းသာနေတာ အဖျားရှူးသွားပြန်ပြီ"

သတင်းက ရှဲ့မဲ့မဲ့ပြောလိုက်ပြီး ကင်း မျက်နှာလေးကို မျက်နှာချင်းထိမတတ် ဖိနှိပ်ယူကာ...။

"ကိုကိုတို့ က ဇနီးမောင်နှံလေ၊ မင်း မုန်းသွားမှာ စိုးလို့ ခုချိန်ထိ ကိုကို မပြောင်းလဲမိအောင် ကြိုးစားနေခဲ့ရတာ"

"ကိုကိုကလည်း "

"ခြောက်လပြည့်တော့မယ် ကင်း ရယ်၊ ကိုကို့ကို ခုထိ မပြောင်းလဲနိုင်ဘူးလား"

"ကင်း ပြောတာဖြင့် မဆုံးသေးဘဲနဲ့ ကိုကိုချည်းပဲ"

"ဟင်"

"ကိုကိုက ကင်းကို ညီမလေးလိုပဲ သဘောထားနေတာဆိုတော့ အဲဒီအစ်မ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ချစ်သွားရင် လက်ထပ်သွားမှာ လားလို့ ဖေဖေ့ကို မေးကြည့်မိသေးတယ်"

"ဖေဖေက ဘာပြောလဲ"

"ဒါ သူ့အခွင့်အရေးပဲတဲ့ ၊ သူ့မိဘတွေက ယုံယုံကြည်ကြည် အပ်ခဲ့တာကို အမှားအယွင်း မဖြစ်ရအောင် ဖေဖေတို့ က စောင့်ရှောက်ရုံပဲ တ

တ်နိုင်မှာ တဲ့ ၊ အဲဒါကြောင့် ကင်း ငိုရတာလေ၊ ကိုကိုက ငါ့ကိုတော့ အဲလိုအချစ်မျိုးနဲ့ ဘယ်တော့မှ ချစ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုပြီး"

သတင်းမျက်နှာ ရယ်မြူးရိပ်တွေ ဖြစ်လာခဲ့သည် ။ ပြီးတော့ ကင်း မျက်နှာပေါ်က ဆံစလေးတွေကို သိမ်းဖယ်လိုက်ပြီး ငေးကြည့်ကာ။

"ဒါဆို ကိုကို့ကို လက်ခံနိုင်လို့ လက်ထပ်ခဲ့တာပေါ့"

"အင်း ကိုကိုကရော"

"ကိုယ် ဘွဲ့ယူပြီး ပြန်လာတဲ့ ညက မိသားစုဒင်နာမှာ လေ၊ မင်း အဲဒီ ညက ဂါဝန်အဖြူလေးနဲ့ အရမ်းလှတယ်"

သတင်းနဲ့ မျက်နှာချင်း နီးကပ်သွားတော့ ကင်း မျက်လုံးတွေကို မှိတ်ပစ်လိုက်မိသည် ။ အနမ်းတွေနဲ့ အတူ ကိုကို့စကားသံတွေက ချိုမြိန်နေခဲ့လျက်။

"အဲဒီညတုန်းက မင်း ရေချိုးခန်းထဲမှာ လန့်ပြီး အော်တာ မှတ်မိလား"

"မှတ်မိတယ်"

"မင်းဆီကို ဘယ်သူ အရင်ဆုံး ရောက်လာခဲ့တာလဲ"

"ကိုကို"

"ကိုယ်ရောက်တော့ မင်း ဘာလုပ်ခဲ့သေးလဲ"

"ကိုကို့ရင်ခွင်ထဲ ပြေးဝင်တယ်လေ၊ ကင်း တအားကြောက်နေတာကို"

"အဲဒီ ခဏလေးမှာ ပဲ မင်းကို ကိုယ် မရိုးသားနိုင်တော့ဘူးဆိုတာ သိသွားတာ၊ အချစ်မှာ အကြောင်းပြချက်တော့ မရှိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မင်းနဲ့

အကြားကြီး ခွဲနေလိုက်ရလို့ ချစ်နေခဲ့မှန်း သိလိုက်ရတာ သေချာတယ်၊ ကိုယ် အဲဒီအချိန်ကစပြီး မင်း ဘယ်သူတွေနဲ့ ပေါင်းသင်းနေသလဲ၊ အဲဒီ လူတွေက ဘယ်လိုလူတွေလဲ၊ ဘယ်ချာတိတ်တွေနဲ့ နီးစပ်သွားနိုင်လဲ၊ ခေါင်းထဲမှာ ရှုပ်ယှက်ခတ်သွားတာပဲ၊ လူမသိသူမသိ စုံစမ်းရတာလည်း တော်တော်မောသွားတယ်"

စကားတွေပြောရင်း ကင်းရဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးကို ကလေးလေးလို အားမလိုအားမရ ပွေ့ပိုက်ဖက်ထားလျက်။

"ကိုကိုလေ ကိုယ်ချစ်တဲ့ ဇနီးလေးက မာယာကင်း ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးဖြစ်လာခဲ့ပြီး အဲဒီ ကောင်မလေးကလည်း ကိုကို့ကို ပြန်ချစ်ပြီးတော့ ခုလို ပြည့်စုံသာယာတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးမျိုးကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်မယ့်သူလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မထင်ခဲ့ဘူး"

"ကင်းလည်း ကိုကိုက ကင်း လိုချင်တဲ့ အချစ်မျိုးနဲ့ ပြန်ချစ်နေလိမ့်မယ်လို့ မထင်ခဲ့ပါဘူး"

"ဒါဆို ကိုယ်တို့ လက်တွေ့သိရဖို့ လိုတာပေါ့"

သတင်းရဲ့ မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး ကင်းက ရယ်ကာ...။

"ကိုကိုနော် ဒီလောက်နဲ့ မရဘူး"

"ဟင် ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ၊ ဈေးကြီးလိုက်တာကွာ"

"ကိုကိုနော်"

"ဟုတ်ပါပြီ၊ ဘယ်လောက်ဖြစ်ဖြစ် ပေးမယ်၊ ပြော ခဏလေး မဟုတ်ဘူး နော်၊ ကိုကိုနဲ့ တစ်ညလုံး"

"ဟာ ကြည့်ပါဦး၊ ကိုကို ဘာတွေပြောနေတာလဲ"

"ဟား ဟား ဟား"

သတင်းက အကျယ်ကြီး ထရယ်တော့ သူ့ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ ကင်းက ပါးလေးကပ်လိုက်ပြီး ဖက်ထားလျက်။

"ကိုကို နိုင်ငံခြားမသွားခင် ပန်းပွင့်ခိုင်ဆိုတဲ့ အစ်မနဲ့ လူပြောများ ခဲ့တာ"

"များ တော့"

"ကိုကိုကလည်း သူ့အတွက်ဆို ပျာနေတာပဲ"

"ပျာမယ်ဆိုလည်း ပျာချင်စရာကိုးကွ၊ ယောကျ်ားဆိုတာကလည်း ဘယ်လိုပြောရမလဲ"

"သိပြီ၊ ဘယ်လိုမှ မပြောနဲ့ တော့"

"ဟာ ဟော့ ဘာလဲ ပြောတာ မဆုံးသေးဘူးလေ"

"ဆုံးစရာမလိုဘူး သိတယ်"

သူ့ရင်ခွင်ထဲက အတင်းဖယ်ချရုန်းထွက်ကာ ကင်းက ဘေးမှာ ဆောင့်ခနဲ ရွှေ့ထိုင်သည် ။ ပြီးတော့...။

"သိသားပဲ၊ ကိုကိုတို့ နှစ်ယောက် မရိုးဘူးဆိုတာ"

"မရိုးရင် ကြိုက်သွားမှာ ပေါ့ ကင်းရာ အလကား နောက်နေတာကို"

" မဟုတ်ဘူး ၊ ကိုကို မညာတတ်ဘူးဆိုတာ ကင်း သိတယ်"

"မညာတတ်လည်း ဒီလိုကိစ္စကိုတော့ ညာလိုက်မှာ ပဲ၊ ကိုကိုက ချစ်လို့ စတာ"

"မယုံဘူး"

သူ အတင်းလိုက်ဖက်နေသဖြင့် ကင် ထထွက်သွားသည် ။ မျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်တွေလည်း ဝဲနေတာ မြင်လိုက်သဖြင့် သတင်းက နောက်ကလိုက်သွားကာ။

"ကင်း"

"ကိုကိုနော်၊ ကင်း က ကိုကိုချော့အောင် စိတ်ကောက်နေတာ မဟုတ်ဘူး "

အခန်းရှေ့ရောက်တော့မှ သူ လိုက်ဝင်မှာ စိုးကာ ကင်း က နောက်ပြန်လှည့်၍ ..။

"အဲဒီနှစ်ယောက်က ကင်း ကို ဘာပြောကြလဲ ကိုကိုသိလား"

ဟင်....။

သူ မသိခဲ့သည့် တစ်စုံတစ်ရာ ရှိနေမှန်း ကြားလိုက်ရကာ သတင်း အံ့ဩသွားခဲ့သည် ။

"အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ကိုကိုတို့ ဖားကန့်သွားကြဖို့ ပြင်တုန်းက ကင်းကြောင့် မသွားဖြစ်ခဲ့တာလေ"

"ကင်းကြောင့် မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ကိုကို့ဘာသာ မလိုက်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်တာပါ၊ ဖေဖေလည်း ခရီးတိုက ပြန်လာကာစ၊ ညီမလေးလည်း နေမကောင်းတော့"

"နေမကောင်းတာမှ မဟုတ်တာ၊ ကင်း တမင်နှောင့်ယှက်တာ"

"ဟင်"

"အဲဒါ သူတို့ သိတယ်"

"သူတို့ က ဘာလို့ သိတာလဲ"

"ကင်း ကို လူနာမေးသလိုလို နှုတ်ဆက်သလိုလိုနဲ့ လာရိုလို့ တမင် ပြောပစ်လိုက်တာ"

ဇာတ်ရည်လည်လာတော့ သူ ပြုံးလိုက်မိသည် ။ ထိုအခါတုန်းက တော့ ကင်းကို သူ စိတ်ပူတာတွေ မျက်နှာညိုနေရင် မနေတတ်တာတွေ က ညီမလေးတစ်ယောက်လို အလိုလိုက်ချင်စိတ် ရှိခဲ့တာပဲ ထင်ခဲ့သည် ။

"ကိုကိုက ဘာပြုံးတာလဲ"

"ပြောလေ မင်းကို ဘာပြောသွားကြလဲ"

"မပြောဘူး"

"ဟော့"

"ကိုကိုနော် ကင်း ငိုချင် လာပြီ"

"ပြီးမှ ငိုကွာ၊ ဒါတော့ပြောခဲ့"

"မပြောဘူးဆိုမှ "

"မပြောရင် ကိုကို ဖုန်းဆက်မေးမှာ "

"ဘာ"

ကင်း မျက်လုံးလေး အပြူးသားနှင့် တအံ့တသြကြည့်၏။ ပြီးတော့ ခါးလေး ထောက်လိုက်ရင်း။

"ဖုန်းဆက်ချင်နေတာနဲ့ အတော် ဖြစ်သွားတာလား"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်း မပြောချင်ဘူးမို့လား"

"ဟုတ်တယ် မပြောဘူး"

ကင်း ချာခနဲလှည့်ကာ အခန်းတံခါးဖွင့်လိုက်လျှင် သတင်း က သူမ ကိုယ်လေးကို ပွေ့ယူလိုက်ပြီး...။

"ဘာလုပ်တာလဲ၊ ကိုကိုနော် အဲလိုမရဘူးလို့ ပြောပြီးသား လွတ်"

အခန်းတံခါး ပိတ်သွားသည့် အသံနှင့်အတူ ကင်း ရဲ့ အသံလေးပါ တိတ်ကျသွားလေသည်။

အချစ်သည် လေပြည်ညှင်းကဲ့သို့ နူးညံ့ဆွတ်ပျံ့စွာ လာတတ်သော်ငြား၊ အချစ်ကြောင့် ပြိုကျပျက်စီးခဲ့ဖူးသော အသည်းနှလုံးအစုံစုံ ဘဝအ ဖုံဖုံတို့ နှင့် ပတ်သက်၍။

***

အခန်း (၂)

"ငါက ပျက်စီးနေပါတယ်လို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ပျက်စီးနေတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို ကယ်တင်ပြုပြင် ပေးလိုက်ရင်တောင် မသ ကာ ကိုယ့်ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်သွားရုံပဲ၊ လူတွေပါးစပ်က ချီးမွမ်းခုနှစ် ရက်၊ ကဲ့ရဲ့ ခုနှစ်ရက်"

"ညိုရယ် ငါပြောတာလေးလည်း စောင့်ပါဦးတော့"

"မစောင့်လို့ ညိုက ဘယ်ထွက်ပြေးနေလို့ လဲ"

ပြောပြီး ခုံတန်းမှာ ဆောင့်ခနဲထိုင်သည် ။ ညိုညိုနဲ့ ပျိုပျိုဆိုသည့် အပျိုကြီးနှစ်ယောက်ကို မန္တလေးမြို့က လူချမ်းသာ ရပ်ကွက်တိုင်းမှာ မ သိတဲ့ လူမရှိပေ။

ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုလျှင် ကောင်းပေ့ညွန့်ပေ့ဆိုသည့် တိုက်ကြီးတွေကို အပျိုကြီးနှစ်ယောက် ပိုင်တွေချည်းဖြစ်နေတတ်ကာ ဝယ်ရောင်းတော့ မ ဟုတ်ပေမယ့် စျေးကောင်းရရင်တော့ ပြန်ရောင်းတတ်ကာ၊ မရောင်းရ လည်း အိမ်ငှားတွေတင်ပြီး ရသည့်လခတွေနဲ့ တိုက်တွေ တစ်လုံးပြီး တ စ်လုံး တိုးနေကြတာ ဖြစ်၏။

သူမတို့ က ဂုဏ်သတင်းရဲ့ အဒေါ်ဝမ်းကွဲတွေ ဖြစ်ကြပေမယ့် သူမတို့ မှာ လည်း ကျော်ထောက်နောက်ခံ အရင်းအချာ မရှိကြသလို သတင်းရဲ့

အဖေကလည်း အနီးအနားမှာ ဆွေမျိုးရင်းချာဆိုတာ မရှိခဲ့ပေ။

ဟိုအရင်တုန်းကတော့ သတင်းရဲ့ အမေကို သဘောမကျကြသဖြင့် ဆွေမျိုးချင်း ကင်းကင်းနေခဲ့ကြသည် ။ ထိုစဉ်တည်းက ကင်းရဲ့ မိဘတွေနဲ့ သတင်းတို့ အိမ် နှစ်အိမ့်တစ်အိမ် ဖြစ်နေကြတာ သိသော်လည်း တစ်နေ့နေ့ဆိုတာကို သတိတရ ကြိုမတွေးမိခဲ့ပေ။

ကင်းရဲ့ မေမေ ဒေါ်မာလာဝင်းကို သတင်းရဲ့ အမေက ဘယ်လောက် ခင်သလဲဆိုလျှင် သူမမှာ သားသမီးမရှိလို့ ကလေးထိန်းပေးပါရစေလို့ တောင်းဆိုလိုက်တာနှင့် ကလေးကို နို့မတိုက်တော့ဘဲ နို့ဘူးတိုက်ခွင့်နှင့် တကွ ကလေးကို ပေးအပ်ခဲ့တဲ့ အထိ။

ဒေါ်မာလာ ရှိနေလို့ ပဲ အလုပ်ကောင်းကောင်း လုပ်ရသလိုလို ပြောပြီး ယောကျ်ားနဲ့ တကောက်ကောက် လိုက်တော့သည် ။ ယောကျ်ားက ကုန်သည် ပီပီ နိုင်ငံတကာရောက်သလို မိန်းမက လိုက်သည် ။

ကလေးကိုတော့ ဒေါ်မာလာတို့ လက်ထဲမှာ စိတ်ချစွာ ထားခဲ့ကြ၏။ ကလေးနဲ့ ဒေါ်မာလာတို့ က ရေစက်ပါခဲ့တာလား၊ သူတို့ ကံတရားပဲ ဘုန်းကြီးပြီး အသက်မရှည်တာလား မသိ။

စီးပွားရေးတွေ လှိုင်လှိုင်ကောင်းနေကာမှ လင်ရော မယားရော ရုတ်တရက် ဆုံးပါးခဲ့ကြတာ အားလုံး မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။

ဆွေမျိုးတော်ကြမှန်းတောင် လူသိပ်မသိခဲ့သဖြင့် ဒေါ်ညိုညို့တို့ ထိုအချိန်မှာ ကြားဝင်ရ ခက်နေခဲ့သည် ။

"ငါတို့ ကလေးက မိဘမဲ့ပေမယ့် ရွှေငွေစည်းစိမ် အပြည့်နဲ့ ရယ်"

"ခုကျမှ ဘာတွေပြန်တွေးမိပြီး အစက ပြန်ကောက်နေတာလဲ ညို၊ လောလောဆယ် ရန်ကုန်ကို နင်သွားမလား ငါသွားရမလား အဲဒါ စဉ်း

စား"

"သွားတာက ဘယ်သူသွားသွား ရပါတယ်အေ၊ ငါတို့ သွားပေးစားမိတာကိုက မှားတာ"

"ပေးစားချင်လွန်းလို့ သွားတာမှ မဟုတ်ဘဲ သတင်းကိုယ်တိုင် လူကြီးသူမအရာထားပြီး သေတမ်းစာ လာဖတ်ပေးဖို့ ရှေ့နေတွေနဲ့ ခေါ်တဲ့ ကိစ္စ"

အဒေါ်တွေ ရှိသေးတယ်ဆိုတာ ကလေးက သိနေတာတောင် သတင်းငယ်ငယ်က နှစ်ဖက် လူကြီးတွေလည်း စုံတုန်း ဘာပွဲညာပွဲတွေ ကျင်းပတိုင်း တွေ့ဖြစ်ကြလို့ ရယ်။

မဟုတ်ရင် ဒီကောင်လေး အဒေါ်နှစ်ယောက် ရှိနေသေးတယ်ဆိုတာတောင် သိတော့မည် မထင်။

"အဲဒီ အိမ်ထောင်ရေးကို ခေါင်းထဲထည့်ပြီး အကုသိုလ်များ ခံမနေပါနဲ့ ညိုရယ်၊ အခု ခင်ချိုချိုချစ်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေး ပြန်လာတော့မယ့်ကိစ္စကိုပဲတွေး"

အပျိုကြီးနှစ်ယောက် သုံးထပ်တိုက် အပေါ်ဆုံးထပ် အမိုးဖွင့်ထပ်ခိုးကနေ အောက်ကို ငုံ့ကြည့်ရင်း စိတ်ပျက်ဖွယ်တွေပဲ တွေးမိနေစဉ် ဦးလဲချနှင့် အဘွားအိုတစ်ယောက် အပေါ် ရောက်လာ၏။

"ဟော တွေ့လား အမေကလုပ်ပြီ"

"မိသဲရယ် အမေ့ကို ဘာလို့ အပေါ်ထိ ခေါ်လာရတာလဲ"

"မိသဲကို ပြောမနေပါနဲ့ ၊ ညည်းတို့ က ငါ့ကို ကျိုးနေပြီ မှတ်နေလို့လား"

ဒေါ်မြနှစ် အသက်သာ ခုနစ်ဆယ်ကျော်နေသည် ဖျတ်လတ်သန်မာ မနေသော်လည်း ကျန်းမာရေးကတော့ ကောင်းနေဆဲပင်။ ဦးလဲချဲပေါ် ရောက်ရတာကလည်း လေ့ကားတစ်ထစ် ခြေချော်သွားပြီး ခြေကျင်းဝတ် ဒဏ်ဖြစ်သွားတာကြောင့်၊ အသက်ကလည်း ကြီးတော့ ဒဏ်ရာက မပျောက်နိုင်ဘဲ ဦးလဲချဲနဲ့ နေရသည့်အဖြစ်ကို ရောက်သွားတာ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် လမ်းမလျှောက်နိုင်ပေမယ့် ထိုင်တာ ထတာလောက်တော့ ကိုယ့်ဘာသာ ရတာမို့။

"ငါဘယ်သွားသွား မိသဲက ကုန်းပိုးနိုင်တယ်"

"အောင်မလေး၊ အထပ်တိုင်းမှာ ဦးလဲချဲတွေ ထားပေးတာကို ကျေးဇူးကန်းပြန်ပြီ"

"ညည်းတို့ ဦးလဲချဲ ဘယ်လောက်တန်သလဲ၊ ညည်းတို့ ငယ်ငယ်တုန်းက ဒီအမေပဲ"

"ဟုတ်ပါတယ် အမေရယ်၊ အမေပြောမယ့် စကားတွေကို အမေများ နေ့ကျရင် FM ကနေ သွားလွှင့်ပေးပါ့မယ်၊ အခု သမီးတို့ က ကိုဘုန်းမြတ်တို့ အကြောင်း ပြောနေကြတာ ပြဿနာပေါ်လာလို့ "

"ဘုန်းမြတ်တို့ လင်မယားက သေကုန်ပြီ မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် အမေရေ၊ သူ့သားကျန်ခဲ့လို့ အဲဒါပြောရင်း ဟိုတုန်းက စိတ်ပျက်စရာတွေ ပါပါလာတာ၊ အခု အမေ့ချွေးမ ဆတ်စလူးလေးက သူ့ရဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက်တွေကို အိမ်ကိုခေါ်မလို့ "

"ဘယ်လို"

"အဲဒါတွေ အမေမသိပါဘူး"

"အို ဘာလို့ ငါမသိရမှာ တုံး၊ ဆံပင်ရှည်ရှည် အသားဖြူဖြူလေးနဲ့ ဘာတုံး မာမာမင်း ဆိုလား"

"မာယာကင်း"

"မာယာကင်း တဲ့ အင်း အဲဒီကောင်မလေးက ဘာလုပ်လို့ တုန်း"

ဒေါ်မြနှစ်က ပိန်သေးသေး ခပ်ချိချိပေမယ့် သတိကလည်း ကောင်းနေသည် ။ ဖွေးဖွေး လှုပ်နေသော ဆံပင် ကျိုးတိုးကျဲတဲကို ထိပ်မှာ စုစည်းထားတာ လောက်စာလုံးလောက် အလုံးကလေး ဖြစ်နေပေမယ့် ထိုဆံထုံးပိစိလေးနားမှာ ရွှေဘီးကြီး ထိုးစိုက်ထားသည် ။

လည်ပင်းမှာ ရော လက်နှစ်ဖက်မှာ ပါ ရွှေတွေ တဝင်းဝင်းနှင့်။

"ငါ့ကိုယ်ပေါ်ကဟာကို မထိကြနဲ့ ၊ ဒါက ငါ့ရဲ့ တုံးလုံးစာ မတ်တတ်စာပဲ၊ ညည်းတို့ ရှာဖွေထားတာတွေ စိန်တောင်ကြီးတွေဖြစ်နေလည်း ငါမမက်ဘူး၊ ငါ့ချွေးနည်းစာနဲ့ ငါ့အတွက် စရိတ်ထားတာ ဟဲ့"

သူမရဲ့ လက်ဝတ်လက်စားတွေ ဝတ်ထားရတဲ့ အကြောင်းကလည်း အခိုင်အမာ ဖြစ်၏။

"စည်းစိမ်ဥစ္စာဆိုတာ အနိစ္စသဘောပဲ၊ ကြိုပြောထားမယ်နော်၊ ငါ့ပစ္စည်းတွေကို မထိနဲ့ " ဆိုတာကတစ်မျိုး။

"အမေရယ် ဒီသားအမိသုံးယောက်ပဲ ရှိတာ၊ သမီးတို့ ပိုင်တာတွေက အမေပိုင်တာတွေပါပဲ" ပြောလည်း မရ။

ရှေးလူကြီးပီပီ အယူသည်းတဲ့ ဘဝမှာ ရွှေတွေက လေးပါတယ်၊ စိန်လေးဝတ်ပါပြောလည်း နားမထောင်။

"စိန်က စိန်အကြောင်းသိတဲ့ လူမဟုတ်ရင် ပုလင်းကွဲပဲ၊ လူဆိုတာ

ကိုယ်ခေါင်းချရမယ့်နေရာ ဘယ်မှာ မှန်း သိကြတာ မဟုတ်ဘူး ၊ တော်ကြာ စိန်မှန်း ကျောက်မှန်း မသိတဲ့ နေရာ သွားသေမှ ဖြင့် ဒုက္ခ"

လို့ လည်း ခါးခါးသီးသီး ငြင်းတတ်သေးသည် ။ အမေ့ကိုကြည့်၍ သူမတို့ တိုင်ပင်နေကြသည့် ကိစ္စကို ပြောပြရင် ကောင်းမလား၊ မပြောဘဲ ထားရမလား စဉ်းစားရင်း ညီအစ်မနှစ်ယောက် မျက်လုံးချင်း ဆုံကြ၏။ သို့သော်...။

နောက်မှ သိသွားရင် ယမ်းပုံမီးကျ ဖြစ်ဖွယ်ရှိတာကို တွေးမိကြပြီး ပြောပြလိုက်ရတာ။

"သူတို့ ဘာသာ ဘယ်လိုအကျင့်ရှိနေနေ သူ့အိုးသူ့အိမ်နဲ့ ဖြစ်နေကြပြီပဲ၊ ညည်းတို့ မနေနိုင်ရင် အဲဒီမှာ သွားနေကြပေါ့"

"အောင်မလေး လူကြီးတွေ တွေးရင် ပြေးကြည့်တာထက် မှန်တယ် ဆိုတာ အဟုတ်ပါပဲနော်၊ အမေ့သမီးတွေလည်း အဲဒါကိုပဲ ပြောနေကြတာပါ"

"ဒါဆို ဘာတွေအပူနာပွားနေကြတာတုန်း၊ အလုပ်တွေလည်း မထားခဲ့နိုင်၊ ဟိုလည်း သွားချင်နေ ဖြစ်နေကြတာလား၊ ညည်းတို့ ကို အဲဒါ ပြောတာပေါ့၊ အသက်တွေလည်း ကြီးပြီ ကိုယ်ရှာတာ ဆက်ခံစားသောက်မယ့် သားတောက်သမီးခံလည်း ရှိတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် လောဘတွေ တက်နေရတာတုန်း၊ မယ်ပျိုမ ညည်း သတိထားနော်၊ ဟိုတယ်လုပ်ငန်း လုပ်ဦးမယ်ဆိုတာ ငါကြားတယ်၊ လုံးဝမလုပ်ရဘူး"

"အမေကလည်း လေ"

"အမေက လေ ပဲ ဟုတ်တယ်၊ ဒီအဖွားကြီး လေ ပဲစိုက်ရလို့ ပိုက်ဆံ

မပေးရတိုင်း မြည်တွန် တောက်တီးနေတယ်ထင်နေရင် ကြိုက်တာလုပ်ကြ ငါကိုရိပ်သာပို့"

"အမေကတော့ လုပ်ပြီ ညို"

"ဟုတ်ပ၊ ပြောလိုက်ရင်လည်း စိတ်ချည်းပဲ"

"လူပဲအေ့ စိတ်ရှိတာပေါ့၊ အသက်ကြီးလေ စိတ်တိုလေပဲ၊ သားသမီးက လူမထင်၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လည်း စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါနိုင်"

"အဲဒါတွေကို တရားနဲ့ ဖြေသင့်တာပေါ့ အမေရဲ့ ၊ အသက်ကြီးလေ စိတ်လျှော့လေပဲ ဖြစ်သင့်တာကို"

"မိညိုမ"

"ရှန်"

"ညည်းလည်း တစ်နေ့ အိုရမှာ နော်"

"သိပါတယ် အမေကလည်း "

"အေး မိဘကို များများကဲ့ရယ်တဲ့ လူ များများ ထိတယ်တဲ့ "

"သမီး ဘယ်မှာ ကဲ့ရယ်လို့ လဲ"

"အဲဒါ အမေပဲ သားသမီးတွေကို အပြစ်ပေးနေတာ"

"ဘာ ဘာပြောတယ် မိပျိုမ"

"အမေ့ကို ဒီလောက် လိုလေသေးမရှိထားပြီး ပြုစုယုယပေးနေတဲ့ သားသမီးတွေကို ထိတော့မယ်၊ နာတော့မယ် နဲ့ "

"အေးလေ၊ ငါတို့ မှာ အဲဒီသံသယစိတ်တွေနဲ့ သေခါနီးမှ အစွဲမချတ်နိုင်ဘဲ အဝီစိကို ဒိုင်းခနဲရောက်မှာ "

"ဒါတော့ သိသား"

ဒေါ်မြနှစ်က မျက်စောင်းကြီးရွယ်လျက်...။

"မသေခင် ကိုယ့်ဖို့ ပါအောင် လုပ်ကြ၊ ငါ့ကို လိုလေသေးမရှိ ထားတာထက် ညည်းတို့ လေးတွေ ပူပင်သောက ငြိမ်းနေတာမြင်ရရင် ငါ့ကို ပြုစုနေတာထက် ငါစိတ်ချမ်းသာတယ်၊ ငါ စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားတာနဲ့ တင် ညည်းတို့ နတ်ပြည်က အမြင့်ဆုံးအဆင့်ကို ခုနတက်လို့ ရပြီ "

"အမေပဲ နိဗ္ဗာန်ကိုပဲ ရည်စူးဆို၊ သံသရာခရီးမှာ ဂိတ်ဆုံးထိ တစ်ခါတည်း သွားရမယ်၊ လမ်းမှာ မဆင်းရဘူးဆို"

ဒေါ်မြနှစ်အကြည့်တွေ ပြန်ရောက်လာပြန်သည် ။

"နိဗ္ဗာန်ကို ကူးလောက်တာကိုး"

ဟု ပြောပြီး ကိုင်ထားသည့် ရှူဆေးဘူးကြီး နှာခေါင်းမှာ ကပ်၏။

"အဲဒါပြောတာပေါ့ အမေရယ်၊ ကောင်းတဲ့ နေရာ ရောက်ဖို့ ဆိုတာ မသေမီ အသိတစ်ချက်ပဲ လိုတာပါ"

"အံမယ် အံမယ် မတတ်ပကြီး"

"အဟွန်း ဟွန်း"

ညီအစ်မနှစ်ယောက် ပခုံးချင်းတိုက်ပြီး ရယ်မိကြ၏။ အသက်လေးဆယ်ကျော်တွေ ဖြစ်နေကြကာ ခပ်ဖိုင့်ဖိုင့် ရွက်ကြမ်းရေကျို ပုံစံမျိုးပဲမို့ မသိရင် အသက်ငါးဆယ်ကျော်လောက် ထင်ရလေသည် ။

ဒါပေမဲ့ သူမတို့ ကလည်း ချစ်သူကြင်သူ ရှာဖွေစုံဖက်ဖို့ တွေမှာ အာရုံမထားကြသလို ကိုယ့်လောဘနဲ့ ကိုယ် လုံးထွေးလည်ပတ်ကြရင်း အချို

နဲ့ကုန်နေကြတာ ဖြစ်သည် ။

"အဲဒီ ခင်ချိုချိုချစ်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကြောင့် မပြောချင်ဘဲ ပြောနေရတာပါ အမေရယ်၊ အလိုလိုကမှ ကင်း က ခပ်ဆတ်ဆတ်လေးရယ်၊ ရောက်လာမယ့်တစ်ယောက်က အကျင့် မကောင်းတာနဲ့ တော့"

"တွေ့လား ပြောရင်း သူများကို မှိုချိုးမျှစ်ချိုး ပြောနေပြန်ပြီ"

ဒေါ်ပျိုပျို ကိုယ့်ပါးစပ်ကို အချိန်မီ ဘရိတ်အုပ်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်ပေမယ့် အမေ့ဒေါသက ပိုမြန်နေကာ...။

"ခုဘဝမှာ တောင် ရတာမလို လိုတာမရလို့ အပျိုကြီးတွေ ဖြစ်နေကြရတယ်၊ ဒီလိုအဖြစ်မျိုး သံသရာမပါအောင် မကြိုးစားဘူး ထပ်ထပ်ကျူးလွန်ချင်တယ် ဟုတ်လား"

"အမေရယ် ယောကျ်ားတွေမှ ပေါလွန်းလို့ မလိုချင်လို့ မယူတာများ "

ပြောပြီးတော့ ဒေါ်ညိုက အမေဖြစ်သူနဲ့ မျက်လုံးမဆုံအောင် မျက်လုံးတွေ ဟိုပို့ဒီပို့..။

"ဟွန်း"

ဒေါ်မြနှစ်ကလည်း ငါသိတယ်နော် ဆိုသည့် အကြည့်တို့ နှင့်...။

"သားအမိချင်းတောင် အပိုတွေ ပြောနေသေးတယ်၊ ဟွန်း ဒီလိုဘဝမျိုးနဲ့ ပျော်မွေ့နေကြတယ်ဆိုတာ ကောကုတ္တရာ ပါရမီအရှိန်နဲ့ လူဖြစ်လာကြတဲ့ သူတော်စင်တွေပဲရှိတယ်၊ ဘုရားရှင်တွေမှာ တောင် လူပျိုဘုရား မရှိငြားတဲ့ ၊ လောကီရဲ့ ကောင်းပြစ်ဆိုးပြစ်တွေကို သိမြင်ခံစားနိုင်ဖို့ လောကီအကြောင်းကို ကုန်စင်အောင် သိမြင်ရတယ်"

"ဒါဆို ငယ်ဖြူသံဃာတွေကျတော့ရော"

"ငါပြောနေတာ ဘုရားရှင်တွေနဲ့ လောကီလူသားတွေအကြောင်းပါ အေ၊ သံဃာ့ကိစ္စတွေ မပါပါဘူး၊ တကယ်ဆို ဒီလိုမမှကိစ္စ သံဃာ့ကိစ္စ တွေပြောရတာ အမှားမကင်းတဲ့ အတွက် သိပ်အပြစ်ကြီးတာ၊ ညည်းတို့ မိုက်မဲနေလို့ ငါက အပြစ်ဖြစ်ခံပြီး ပြောနေရတာ"

"ဒါဆိုလည်း သမီးတို့ လိမ္မာပါ့မယ်၊ အမေလည်း မပြောပါနဲ့ တော့"

"ဒါပေမဲ့ အခုပဲ ဂုဏ်သတင်းအကြောင်း ဆက်ပြောကြဦးမှာ မို့လား"

"မပြောလို့ တော့ မရဘူး အမေ၊ သမီးတို့ မှာ လည်း သားထောက်သ မီးခံမရှိ ဆွေမျိုးမရှိရယ်၊ သမီးတို့ ပိုင်ဆိုင်သမျှ အမေ ကြိုက်သလောက် လှူ၊ သမီးတို့ သဘောကျ ပေးကမ်းလှူဒါန်းမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဆွေမျိုးညာတိ ကို ထောက်ပံ့တာလည်း မင်္ဂလာတစ်ပါးပဲမို့လား"

"မှန်တာပေါ့အေ"

"ဒါကြောင့် သတင်းတို့ လင်မယားကို လွှဲပြောင်းပေးခဲ့မှာ တွေလည်း ရှိတော့"

"လွှဲချင်သလောက် လွှဲလိုက်ပါအေ၊ သူတို့ လက်ထဲရောက်တဲ့ ပစ္စည်း သွန်သွန်ကျဲကျဲ သိတတ်ရင်လည်း အကျိုးရှိရှိသုံးကြပေါ့၊ ပေးဖို့ ကိစ္စ ဘာတွေ လိုက်ပူပန်နေတာတုံး"

"အမေရယ်"

"အောင်မလေး အမေရယ်လို့ အစချီပြီး အပိုတွေပြောမနေစမ်းပါနဲ့ ၊ ညည်းမပြောခင်တည်းက ငါကြိုသိနေပါတယ်၊ ဘယ်လိုပဲသုံးပစ်ပစ်လို့ ငါပြောနေတာ ကမ်းကုန်နေပြီလေ၊ ညည်းတို့ ကိုယ့်ပစ္စည်းကို စိတ် မပြတ်ရင် မပေးကြနဲ့ ဒါပဲ"

"အမေ့"

"ဘာတုံး"

ဒေါ်ညိုညို့က ပြောမည်ပြင်ပြီးမှ မိသဲကိုကြည့်ကာ...။

"အမေ့အတွက် ခြည်ပါးတဘက်နဲ့ ကွေကာအုပ်သွားဖျော်ခဲ့"

"မဖျော်နဲ့ တဘက်ပဲယူခဲ့၊ ငါ ကိတ်ခြောက်တစ်ခု စားထားတယ်၊ တော်ကြာ အစာမကြေဖြစ်မှာ စိုးလို့ "

ပြောပြီး မေးဆတ်ပြကာ...။

"ဆက်ပြော"

"အမေ့ မြေးချွေးမလေးက အသက်သာ သိပ်မငယ်ပေမယ့် စိတ်က ကလေးသာသာရယ်"

"ကလေးဆန်တဲ့ ကောင်မလေးက အသိရှိတဲ့ ပုံလေးပါ"

"အမေဖြင့် မမြင်ဘူးဘဲနဲ့ အမေရယ်"

"ဓာတ်ပုံတွေ ငါကြည့်ဖူးတယ်လေ၊ ဖြူဖြူသွယ်သွယ် ချစ်စရာလေးပဲ၊ ပြီးတော့ အဲဒီလို ကလေးဆန်တဲ့ မျက်နှာမျိုးလေးတွေက"

ဒေါ်မြနှစ် အသံ အနည်းငယ်တိမ်သွားသည် ။ ပြီးတော့ ဒီမှာ တင်ရပ်သွားခဲ့ပြီး...။

"ဟိုအရင် ပြဿနာတွေက ပြီးသွားပြီမို့လား"

"ပြီးပေမယ့် ပြဿနာကပဲပြီးတာ၊ သူ့စိတ်ထဲမှာ ပြီးချင်မှ ပြီးမှာ လေ "

"ဟုတ်တယ် အဲဒီလို ကလေးဆန်တဲ့ အသံဟန်ပန်တွေနဲ့ မိန်းက

လေး နှစ်ယောက် သုံးယောက် ငါတွေ့ဖူးတယ်၊ အသက်နဲ့ လိုက်ပြီး မ ပြောင်းလဲတဲ့ စကားသံနဲ့ မျက်နှာနုနုလေးတွေက သူတို့ ရဲ့ စိတ်ခံစားမှု လွယ်တာကို ဖော်ပြနေတာပဲ၊ ဒီလိုလူတွေက အစွဲလမ်းကြီးတယ်၊ အပြောင်းအလဲမြန်တယ်၊ ခံစားရတဲ့ တစ်ခုခုမှာ အစွန်းရောက်သွား တတ်ကြတယ်"

ဒေါ်မြနှစ်က ဟိုအရင်တုန်းက စိတ်ကျန်းမာရေးဆေးရုံကြီးက သူနာပြုဆရာမကြီး ဖြစ်သည် ။ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် တာဝန်ပြီး ဆုံးအောင် မထမ်းဆောင်နိုင်ပေမယ့် ဝါသနာ ကြီးခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည် ။

"ပြောစမ်းပါဦး၊ အခု အဲဒီပြဿနာအတွက် ဘာပူပန်စရာတွေ ဖြစ် လာလို့ လဲ"

"ဟိုကောင်လေးနဲ့ ပြဿနာတက်အောင် မွှေခဲ့တာ အဲဒီ ခင်ချိုချိုချစ် ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးပဲလေ"

"ဒါနဲ့ နိုင်ငံခြားပါသွားပြီဆို သူ့ယောကျ်ားက နိုင်ငံခြားကပြားဆို လား"

"ဟုတ်တယ် အမေ၊ ချမ်းသာလိုက်တာလည်း မပြောနဲ့ ၊ အဲဒါ ပြီး သွားကြပြီမှတ်တာ၊ ကိုယ့်အိမ်ထောင်နဲ့ ကိုယ့်ဘာသာမနေဘူး၊ ကင်းဆီ လာပြီး ဘာဇယားလာရှုပ်ဦးမလဲ မသိပါဘူး"

"သူငယ်ချင်းတွေပဲအေ အလည်ရိုးရိုးပဲ လာတာဖြစ်မှာ ပေါ့"

မိသဲ တဘက်ယူလာတော့ ဒေါ်ပျိုပျိုက ယူလိုက်ပြီး အမေကို သေချာခြုံပေးရင်း...။

"တဘက်က အမြဲပတ်ထားပါ အမေရယ်၊ အအေးကလည်း ကြိုက်ပါ

"

ဒေါ်မြနှစ်က သူမပြောတာကို စိတ်မဝင်စားပေ...။

"အဲဒါတွေက ညည်းတို့ အတွက် ဘာတွေ ပူပန်စရာဖြစ်လို့ သွားကြလာကြဖို့ ထိ စိတ်ကူးနေကြတာတုန်း"

"ချိုချိုချစ်က ကင်း ဆီမှာ ဘယ်နှစ်ရက် နေမယ်မသိဘူးလေ၊ အဲဒါ အမေ့မြေးက ဖုန်းလှမ်းဆက်တာပဲ၊ သူ့မိန်းမနဲ့ လာနေပေးပါတဲ့ ၊ သူက စင်ကာပူကို အလုပ်ကိစ္စနဲ့ သွားရမှာ တဲ့ "

"ဘာအလုပ်လဲ၊ သူက အင်ဂျင်နီယာ မလုပ်ဘူးမို့လား၊ ကိုယ့်စီးပွားနဲ့ ကိုယ် နောက်ကြောင်းမအေးရရင် မသွားနဲ့ ပေါ့၊ ခိုင်းစရာ လူယုံတွေရှိတာပဲ"

"ဒါပေမဲ့ ကိုယ်တိုင်သွားမှ ဖြစ်တဲ့ ကိစ္စတွေ ရှိတာကိုး မေမေရဲ့ ၊ သမီးတို့ က ငယ်သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်ပေါင်းမိပြီး ဟိုတုန်းကလို ရှုပ်ရှုပ်ပွေပွေတွေ လုပ်ကြမှာ စိုးရိမ်တာ"

"ဟုတ်ပနော်၊ ဒီကောင်မလေးကလည်း သတင်း ခရီးသွားရမှာ သိလို့ များ မရှိတဲ့ အချိန် တမင်လာတာလား မသိဘူး"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့ က မီအောင်သွားနိုင်ရင်တော့ ကိစ္စမရှိဘူး"

"မသွားနိုင်ရအောင် ညည်းတို့ ကရော ဘယ်နိုင်ငံအစည်းအဝေးတက်ရမှာ မို့လို့ တုန်း"

"သမီးက စျေးချိုထဲက ရွှေဆိုင်နှစ်ခန်းတွဲကို လွဲပြောင်းယူဖို့ လာမယ့်အပတ်ထဲမှာ စာချုပ်ချုပ်ရမှာ "

"ဘာ"

"သမီးကလည်း ဟိုတယ်ကိစ္စ"

"တော်ကြ တိတ်ကြစမ်း"

ဒေါ်မြနှစ် ဒေါသတကြီး ထဖြစ်တော့ ညီအစ်မနှစ်ယောက် မျက်လုံးပြူးကုန်၏။

"ငါဒီလောက် ပြောနေတာတောင် ဘာလို့ ဒီလောက် ဥစ္စာခြောက်နေကြတာလဲ၊ ငါ့မှာ ညည်းတို့ အေးအေးဆေးဆေး စားသုံးသွားနိုင်အောင်တော့ ရှိပါသေးတယ်"

"သိပါတယ် အမေရယ်"

"မသိလို့ ပဲ အိမ်တွေခြံတွေ လျှောက်ဝယ်ပြီး ပိုက်ဆံတွေ ဗုံးကြဲနေတာ၊ အခု ရွှေဆိုင်တွေ ဟိုတယ်လ်တွေ ပါ လာပြီ"

"အမေကလည်း အမေရယ်၊ ကိုယ့်မှာ ဆက်ခံမယ့်သူ မရှိတာနဲ့ ပဲ စီးပွား မရှာရတော့ဘူးလား၊ သူများ တွေဆို စီးပွားရှာရင်း ရှုံးကြကုန်ကြနဲ့၊ သမီးတို့ က တိုးချဲ့သလောက် အဆင်ပြေနေတာလေ"

"ဟုတ်ပါတယ် အမေရယ်၊ သမီးတို့ မှာ လည်း အလုပ်တွေနဲ့ ပဲ အချိန်ဖြုန်းစရာ ရှိတာလေ"

ဒီလိုပြောတော့ ဒေါ်မြနှစ် သမီးတွေအတွက် ရင်နင့်ရပြန်သည် ။ ကိုယ့်ဘာသာ အိမ်ထောင်မပြုကြဘဲ အစ်ကိုဖြစ်သူ မွေးခဲ့သည့်သားကိုပဲ မျှော်လင့်ခဲ့ကြ၏။

ဒါပေမဲ့ ဆွေမျိုးရင်းထက် သူစိမ်းကို ပိုယုံကြည်ခဲ့သော အစ်ကို့ကို မာနစိတ်နဲ့ ကင်းအောင် နေခဲ့သေးသည် ။ ခုထပ်ပြီး ဒီကလေး အိမ်ထောင်ကျပြန်တော့ ကလေးရလာရင် သူမတို့ အတွက်လို့ မျှော်လင့်လာကြပြန်၏။

"ဖြစ်လာတာ မလာတာထက် တစ်ခုတော့သတိထား အမြင်မတော်တိုင်း ဝင်မပြောနဲ့ ၊ မာယာကင်း က ဘယ်လိုမိန်းကလေးပဲ ဖြစ်နေနေ သတင်းက သူဇနီးမယားကို အလိုလိုက်နေရင် ဆုံးမစကား ဆိုပြီးလည်း နေရာတကာ မပြောရဘူး"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ"

"အေး အပျိုကြီးတွေ ပစိပစပ်နိုင်တယ်ဆိုပြီး နောက်တစ်ခါ ကိုယ့်ကို အိမ်ဝမှာ လှမ်းမြင်လိုက်တာနဲ့ တံခါးပြေးပိတ်ချင်အောင် လုပ်မလာပါနဲ့ "

"အံမယ် အမေကလည်း "

"အမေက မလည်း နဲ့ ညည်းတို့ ချမ်းသာသလို ဟိုကလည်း ဆင်းရဲနေတာ မဟုတ်ဘူး ၊ သတင်းရဲ့ မိဘတွေက အမွေတွေ လုပ်ငန်းတွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ကျန်ခဲ့သလို ကင်းကလည်း သူဌေးသမီးပဲ၊ ညည်းတို့ ရဲ့ ပစ္စည်းကို မက်မောပြီး စိတ်ကပါပါ မပါပါပြုံးရယ်လက်ခံနေမယ့် လူတွေ မဟုတ်ဘူး "

ဒီတစ်ခါ ဘယ်သူ့ဆီကမှ အသံထွက်မလာတော့ဘဲ တိတ်နေကာမှ ...။

"ကလေးတွေက ခေါ်နေတာ ဆိုရင်တော့ အချိန်မီအောင်သွားလိုက်ပါ"

"ကလေးတွေ မဟုတ်ဘူး အမေ၊ သတင်းက ဖုန်းဆက်တာ သူ့မိန်းမကိုလည်း မပြောချင်တဲ့ ပုံပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဟိုကောင်မလေးက လာနေမှာ ကိုလည်း မကြိုက်တာသိသာတယ်၊ ကင်း က သွေးအားနည်းတဲ့ ရောဂါအခံရှိတယ်လေ၊ ပြီးတော့ ရုတ်တရက် ရှောခ်ရခဲ့တုန်းက ကယောင်ခြောက်

ချား ဖြစ်သွားခဲ့ဖူးတာလည်း ရှိတော့ ချိုချစ်နဲ့ ပြန်တွေ့ရင် အဲဒီကိစ္စတွေ ကြောင့် ပြဿနာရှိလာနိုင်တာကိုး"

"သူလည်း အိမ်ထောင်သည် ဖြစ်နေပြီပဲအေ၊ ဟိုတုန်းကလို ရှုပ်ရှုပ် ပွေပွေလုပ်မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အချိန်မီ သွားလိုက်ပေါ့ "

အမေ့ကို ခေါင်းညိတ်လိုက်ပေမယ့် အလုပ်ကိစ္စတွေကို တွေးကြည့်တော့ အဲဒီရက်ပိုင်းမှာ ပဲ ရှုပ်ယှက်ခတ်နေတာ ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းမသိ။

ဘယ်သူကျန်ခဲ့ပြီး ဘယ်သူသွားမလဲဆိုတာ ညီအစ်မနှစ်ယောက် မျက်လုံးချင်းတိုင်ပင်ရင်း..။

***

အခန်း (၃)

အိပ်ရာကနိုးတာနှင့် မျက်လုံးမပွင့်သေးခင် လက်က ကိုကို့ဘက်ကို ရောက်သွားခဲ့ပြီး..။

"ကိုကို"

ကိုကို ထသွားပြီမှန်းသိလိုက်တော့ နာရီကို လှမ်းကြည့်မိသည် ။ မနက်ခြောက်နာရီတောင် မထိုးသေး။ ထိုစဉ် တံခါးဖွင့်သံကြားလိုက်ရသဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်မိလျှင် သတင်းက ရုပ်လက်ရှည် အဖြူကို လက်ဖျားလေးလှန်ရုံ ခေါက်တင်ထားကာ ချည်ပုဆိုး ရေညိုစိမ်းရောင် ကွက်စိပ်ကလေးနှင့်။

ကင်း သိလိုက်သည် ။ ကိုကို ကုမ္ပဏီသွားဖို့ အတွက်ပါ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီဟု ..။

"ညီမလေး မထသေးဘူးလား"

သတင်းက အဲရ်ကွန်းအရှိန်လျှော့နေရင်း လှည့်မကြည့်ဘဲမေးကာ...
။

"ဟိတ်"

ကိုယ်ပေါ်ကစောင်ကို လည်ပင်းထိ ဆွဲခြုံလိုက်ရင်း ပြန်အိပ်မလို့

မျက်လုံးမှိ တ်လိုက်တော့ သတင်းက အနားရောက် လာပြီး စောင်ကို ပြန်ဆွဲခြ၏။

"မိုးလင်းနေပြီ ထတော့"

"ဟင့်အင်း ကိုကိုကနေ့တိုင်းပဲ မထချင်ဘူး"

"ဘာလဲ သူများကြားရင် ကိုကို့ကို တစ်မျိုးထင်ကုန်တော့မှာ ပဲ"

ကင်း မျက်လုံးလေးတွေ ပွင့်လာကာ...။

"ကိုကိုနဲ့ လက်ထပ်ပြီးတည်းက ကင်း ဘယ်မှာ နေမြင့်အောင် အိပ်ရလို့ လဲ"

"ခြောက်နာရီထိုးမှ နှိုးတာ စောနေသေးလို့ လား"

"ဖယ်ပါ ကိုကိုရာ၊ ကင်း အမြဲတမ်း ရှစ်နာရီထိ အိပ်နေကျ"

"ကိုကိုနဲ့ လက်ထပ်ပြီးတည်းက ဒီလို စောစောထနေကျပဲလေ၊ ဘာလို့ ဒီနေ့မှ "

"ဒီနေ့မနက် မိုးလင်းကစပြီး မထတော့ဘူး"

ပြောပြီး စောင်ကို အတင်းပြန်ဆွဲသည် ။ သတင်းက သူမလက်လေးတွေကိုပါ ဖမ်းကိုင်ထားလိုက်ပြီး..။

"မရဘူး ထ ကိုကို ဘရေ့ဖက်(စ်)လုပ်ပြီးပြီ"

"အဲဒီဘရေ့ဖက်(စ်)ကြီးလည်း စောစောစီးစီး မစားတတ်ဘဲ စားနေရတာ စိတ်ညစ်လှပြီ"

"ပြောပါဦး၊ ဒီမနက်မှ ဘာဖြစ်လို့ စုပြုံပြီး စိတ်ညစ်နေတာလဲဆိုတာ "

မေးပြီး မွေ့ရာပေါ်မှာ တင်ပါးလွှဲထိုင်လိုက်သည် ။ ပြီးတော့ စောင်ကို ထပ်ဆွဲယူလိုက်ပြီး ခြေရင်းရောက်အောင် ပစ်လိုက်၏။

စကားရောဖောရောနှင့် ဆက်အိပ်လို့ မရအောင် လုပ်တာမှန်း သိသောကြောင့် ကင်း က ခေါင်းအုံးပေါ် တိုးတက်လိုက်ပြီး...။

"ကင်း က ကိုကို့မိန်းမ မဟုတ်ဘူး လား"

"ဟုတ်တယ်လေ"

"လက်ထပ်ခဲ့တုန်းကရော မနေ့ကထိ ကိုကို အဲဒီလိုသဘောထားခဲ့လား"

သတင်း မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည် ။ ကင်း က သူ့မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေပြီး မကျေနပ်ချက်တွေ တရစ်ရစ်တက်လာနေသည့် မျက်ဝန်းလေးတွေက လက်တောက်နေ၏။

ခဏကြာတဲ့ အထိ သတင်းက ပြန်မဖြေလျှင် ဆောင့်ခနဲ ထထိုင်လိုက်ကာ မွေ့ရာကဆင်းသည် ။

"ဟိတ်"

"မသိဘူး၊ ဘာမှ မဟုတ်တော့ဘူး လွှတ်"

"ကိုကို သိပြီ"

"သိသိ မသိသိ"

သတင်းက ရယ်ပြီး ကင်း ကိုယ်လေးကို ဖက်ထားလိုက်ကာ...။

"ကိုကိုတို့ ညကမှ အကြောင်လင်မယားဖြစ်ခဲ့ကြတာ ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မိုးလင်းအောင် အိပ်ချင်တာ ဘာဖြစ်လို့ လဲ"

"ကိုကို"

ကင်းက ဆံပင်တွေ နွဲ့ခနဲခါသွားတဲ့ အထိ သူ့ကို လှည့်ကြည့်၏။ ပြီးတော့ နောက်ကနေ သိမ်းဖက်ထားသည့် သတင်းရဲ့ လက်တွေကို အတင်းဖယ်ချရန်းကာ...။

"အဲဒီလိုပြောတာတောင်မှ အခွင့်အရေး ပေးရမှန်း မသိဘူးဆိုရင် ကို ကို ကင်းကို တကယ်ချစ်တာ မဟုတ်လို့ "

"ဘယ်လို ဘယ်လို"

"ဟုတ်တယ် ပြောတော့ ကိုကို့အချစ်တွေ ပြောင်းလဲနေပြီတဲ့ "

"ဟုတ်တယ်လေ၊ မင်းကို ရင်ခုန်နေလို့ "

" မဟုတ်ဘူး "

"ကဲ ကိုကိုနားလည်အောင် ပြောပါ ညီမလေးရာ"

"ဟင့်အင်း ညီမလေးခေါ်နေတာလည်း မကြိုက်ဘူး"

"အဲဒါမကြိုက်ဘူးဆိုရင် ခုကစပြီး မခေါ်တော့ဘူး"

"အကြီးမားဆုံးက ကိုကို ကင်းကို အလိုမလိုက်နိုင်တာပဲ"

"အလိုလိုက်လွန်းလို့ ခက်နေတာ မင်းသိလား၊ မင်းကို မခိုင်းရက် မပြောရက်လို့ ဒီနေ့ထိ ကိုကိုပဲ မီးဖိုထဲဝင်ခဲ့တာ၊ ကိုယ့်စိတ်နဲ့ ဘယ်လိုမှ အဆင်မပြေနိုင်တာတွေလည်း မင်းအတွက် ကိုကို လိုက်လျောခဲ့တာပဲ"

ကင်း ငိုင်သွားမိသည် ။ ဖြူဖြူရှိုပေမယ့် မနက်ရှစ်နာရီထိုးမှ လာသည် ။ ညနေ လေးနာရီခွဲတာနဲ့ ပြန်သွားတတ်၏။ ကိုကိုပဲ မနက်စောစောထ ဘုရားဆွမ်းတော်ကပ်ပြီး ဘရေ့ဖက်(စ်)အတွက် ပြင်ဆင်ရသည် ။

ညနေ ပြန်လာတော့ ဟင်းတွေပြန်နွေး ထမင်းဝိုင်းအတွက် ပြင်ဆင်

တာလည်း ကိုကို..။

"ပြောလေ ကိုကို ဂရုမစိုက်တာ ဘာရှိခဲ့လို့ လဲ"

"ကိုကို့"

"အင်း ပြော မကျေနပ်ချက်ဆိုတာ မျိုသိပ်မထားရဘူး၊ တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက် မရိုးသားခြင်းဆိုတာ အဲဒီကစတာပဲ၊ ပြောရရင် အဲဒါကို သံသယလို့ လည်း ခေါ်တယ်"

"မဖြူက ပြောတယ်"

"မဖြူ"

နာမည်လိုက်ခေါ်ရင်း သတင်း မျက်မှောင်ကုတ်သွားတော့ မဖြူအတွက် ကာကွယ်ဖို့ လိုသလားလို့ တွေးမိသေးသည် ။ ဒါပေမဲ့ မပြောဘဲ လည်း မနေနိုင်။

"မဖြူကလေ သူ့မှာ အိမ်ထောင်ရှိဖူးတယ်၊ ကလေးလည်း ရှိဖူးတယ် တဲ့ "

"ကိုယ်သိပါတယ်"

"သူက ယောကျ်ား နှစ်ယောက်တောင် ကိုကို့ရဲ့ "

"ဟင်"

နောက်တစ်ခါ သတင်းမျက်နှာတင်းသွားတာ သိသာစွာ ဖြစ်၏။

"သူက ဘာတွေပြောသွားတာလဲ"

"သူက သူ့အကြောင်းပဲ ပြောပြတာပါ၊ ကင်း က ပျင်းလို့ စကားပြော ဖြစ်ရင်းနဲ့ သူ့ရဲ့ အရင်အိမ်ထောင်က သိပ်အလိုလိုက်တာတဲ့ ၊ မင်္ဂလာဦးညမှာ ဆို အရမ်းရင်ခုန်စရာ ကောင်းတာပဲတဲ့ ၊ မိုးလင်းတော့လည်း

အပြင်မထွက်နဲ့ ဦးဆိုပြီး သူ့ယောကျ်ားက သူ့ရင်ခွင်ထဲ ထည့်ထားပြီး စကားတွေ ပြောနေကြတာ နေမြင့်လို့ သူများ တွေ တံခါးလာထုမှ ထွက်ဖြစ်တယ်တဲ့ "

ကင်း က မျက်နှာလေးငုံ့သွားကာ...။

"ကိုကို့ကျတော့ ကင်းကို အပြင်မထွက်နဲ့ ဦးလို့ မပြောတဲ့ အပြင် ဘယ်တုန်းက ထထွက်သွားမှန်းလည်း မသိဘူး၊ ပြီးတော့လည်း အတင်းလာနှိုးထုတ်တယ်"

"ကင်း"

သတင်းက ကင်းရဲ့ ကိုယ်လေးကို ခါးလေးကနေ တင်းခနဲ ဖက်ထားလိုက်ကာ ဆံပင်တွေ ဖြန့်ခင်းနေသည့် လည်တိုင်ကြားမှာ မျက်နှာတိုးဝှေ့ရင်း...။

"သူတို့ အိမ်ထောင်ရေး ဘယ်လောက်ကြာအောင် မြဲခဲ့သလဲ မေးမကြည့်ဘူးလား"

"သုံးလပဲကြာတယ်တဲ့ ၊ လူကြီးချင်း မသင့်မြတ်ကြလို့ ကွဲခဲ့ကြတာတဲ့ "

"ကိုကိုဆို မင်းကို ဘာကြောင့်မှ အကွဲခံမှာ မဟုတ်ဘူး "

ကင်း ဖျတ်ခနဲလှည့်လိုက်တော့ သူမ နှုတ်ခမ်း ထောင့်စွန်းလေးကို သတင်းက နမ်းလိုက်သလို ထိကပ်သွားခဲ့၏။

ထိုအခါကျမှ ကင်းက ပခုံးလေးကျုံ့သွားရင်း...။

"ကင်း မယုံပါဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့ မယုံတာလဲ"

"မင်းကို အရမ်းချစ်လို့ ပေါ့ ညီမလေးရာ၊ ညီမလေးလိုရော၊ ချစ်သူလိုရော ကိုကို့ဘဝအတွက် ရိုးမြေကျ လက်တွဲသွားမယ့် ဇနီးလေးလိုရော
"

"ဒါဖြင့် ဖေဖေ လက်ထပ်မပေးခဲ့ရင်ရော၊ ကင်း ကို ဖေဖေ့စကားကြောင့် လက်ထပ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး လား"

"ကိုယ့်ညီမလေးလို ရုပ်တည်ကြီးနဲ့ လိုက်ထိန်း လာပြီး လက်ထပ်ပါရစေလို့ ကိုကိုက ဘယ်လိုစပြောရမလဲ"

"ဖေဖေက တခြားလူနဲ့ လက်ထပ်ပေးခဲ့ရင်ရော"

"ဘယ်သူ့ကိုလဲ"

"ဘယ်သူ့ကိုဖြစ်ဖြစ်"

"ကိုကို့ကို လက်ထပ်ပေးရင်တော့ ကိုကိုက ငြင်းဖို့ ပြင်ဆင်ပြီးသားပါ"

ဒါကိုလည်း ကင်းရဲ့ မျက်ဝန်းမှာ သံသယတွေဝေလည်နေဆဲ...။

"ပြောပါဦး၊ မင်းကို တခြားတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်ပေးရင်ရော"

"ကင်း က ကိုကို့ကို မေးနေတာလေ"

"ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်အပိုင်း ကိုယ်ဖြေသင့်တာ မဟုတ်ဘူး လား၊ ကိုကိုက အစ်ကိုလိုနေခဲ့ရတယ်၊ မင်းကလည်း အစ်ကိုလိုပဲ သဘောထားပါတယ် ဆိုရင် ချစ်နေမိပါပြီလို့ ပြောမိတဲ့ ကိုယ့်ကို ဖေဖေက ဘယ်လိုမြင်သွားမလဲ၊ ကိုကိုတို့ အခြေအနေကြီးက လူကြီးအားကိုးနဲ့ မှ အဆင်ပြေမှာ မို့လို့ ချစ်နေမိတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိနေပေမယ့် ရေငုံနှုတ်ပိတ်ပြီး ဘုရားတ နေရတာလေ"

"ဒါပေမဲ့ ချစ်နေမှန်းသိအောင် ကိုကို့ဘက်က တစ်နည်းနည်းနဲ့ ပြလို့ ရတာပဲ"

"နည်းမျိုးစုံနဲ့ ပြနေတာတောင် ခင်ဗျားက မသိကျိုးကွဲပြုခဲ့တာလေ၊ သေချာစဉ်စားပါဦး၊ ကျောင်းထဲထိ လာလာရှိုးနေတဲ့ ဆေးကျောင်းသား"

"မိုးကိုပြောတာလား"

"ဟာ မဟုတ်ပါဘူး၊ မြတ်ကောင်းစံ ဆိုတဲ့ တစ်ယောက် အဲဒီ ချာတိတ် ချောချောလေးနဲ့ ပါတော့မလို ဒီကောင်က လူကြမ်းကြီး ဝင်လုပ်ခဲ့ရတာ"

ဒါကျတော့ ကင်း မလုံမလဲလေးရယ်သည် ။ မြတ်ကောင်းစံက တော်တော်ချောသည် မို့ ချိုချစ်ကလည်း လည်သည် ။ စကားအလှော် ကောင်းကောင်း နှင့် သူမတို့ ကြိုက်နေကြပြီလို့ တောင် သူငယ်ချင်းတွေက ထင်ခဲ့ကြ၏။

"ကင်း က သဘောကျလို့ ပါ"

"ဘာ"

" မဟုတ်ဘူး ၊ ကြိုက်တာပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူက အရမ်းအလိုက်သိပြီး မိန်းကလေးတွေ စိတ်ဝင်စားအောင်လည်း ကဗျာဆန်တယ်"

"တော်ပြီ တော်ပြီ မပြောနဲ့ တော့"

ဟင်...

ကင်း က သူ့မျက်နှာကို မြင်ရအောင် မျက်နှာလေး တိမ်းမော့ကြည့်သည် ။ သတင်းက စိတ်မရှည်တော့ဘဲ ထိုမျက်နှာလေးကို အတင်းယူနမ်းပစ်လိုက်ကာ။

"မျက်နှာလည်း မသစ်ရသေးဘူးကွာ ညစ်ပတ်"

"ကိုကိုက ရွံလို့ လား"

"အင်း"

"ဘာ"

"အဲဒီလို ဘယ်ပြောမလဲကွ၊ ရွံတယ်ဆို မနမ်းရဘဲနေမှာ ပေါ့"

ကင်း က ကိုကို့ရင်ခွင်ထဲ မှီထားလိုက်ရင်း ရယ်ကာ။

"ကင်း ကိုကို့ကိုပဲ ချစ်တာ"

"တော်သေးတာပေါ့၊ စောစောနှိုးမိတဲ့ ပုဒ်မကို လျှောက်လဲချက် ကောင်းကောင်း ပေးနိုင်လို့ "

"ဟင့်အင်း အဲဒါကိုတော့ မကျေနပ်သေးပါဘူး"

"ကဲ"

"ကင်း က အိပ်ရာနိုးလာရင် ကိုကို့ရင်ခွင်ထဲမှာ ပဲ ရှိနေဦးမယ်မှတ်နေတာ"

"အိပ်ရာနိုးတင် ဘယ်ကမလဲ၊ ကိုကို ဘယ်သွားသွား ဘာလုပ်နေနေ၊ ကိုကို့ညီမလေးရဲ့ စိတ်နဲ့ ချည်းပဲ"

"ကိုကို"

"ဟင်"

"အခု ရိုးသွားပြီလားဟင်"

"ဘယ်လို"

"မဖြူက ပြောတယ် သိလား"

မဖြူနာမည်ပါလာတာနှင့် သတင်း မျက်နှာပျက်လေသည် ။ ကင်းက မသိ။

"သူ့ရဲ့ နောက်အိမ်ထောင်ကျတော့ မညားခင်တုန်းက အရမ်းချစ်ကြ တာပဲတဲ့ ၊ ညားလည်း ပြီးရော သူတို့လိုချင်တာ ရသွားတာနဲ့ လှည့်တော င်မကြည့်ချင်တော့ဘူးတဲ့ "

"တော်ပါကွာ၊ ကျွတ် ဒီအမျိုးသမီးကတော့"

"မဖြူနဲ့ စကားပြောရတာ အပျင်းပြေပါတယ် ကိုကိုရယ်၊ သူက သိ တာတွေ အများကြီးပဲ၊ ကင်းလည်း သူပြောပြလို့ သိရတာ၊ နောက်ပြီး က င်းနဲ့ ကိုကို မင်္ဂလာဦးည"

"ကင်း"

ဆက်ပြီး နားမထောင်နိုင်တော့သဖြင့် ကင်းရဲ့ ပခုံးလေးနှစ်ဖက်ကို ဆွဲလှည့်ယူလိုက်ပြီး။

"အဲလို အယုတ္တာ အနတ္တာတွေ နောက်ထပ် ဘယ်တော့မှ နားမထောင် နဲ့ "

သူ့ဒေါသကြောင့် ကင်း မျက်နှာလေး အံ့အားသင့်သလို ငေးသွားခဲ့ လျှင်။

"ဟင်း"

သူပဲ သက်ပြင်းချလိုက်မိကာ။

"ကိုကိုတို့ က သွေးဆူတုန်း ခဏသာယာခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ၊ တကယ် ချစ်ခင်မြတ်နိုးကြလို့ ပေါင်းဖက်လက်ထပ်ခဲ့တာ၊ ဟိုအရင်တုန်းကရော ခုရော နောက် ဘယ်အချိန်ဖြစ်ဖြစ် ဘာမှ ပြောင်းလဲယုတ်လျော့သွားဖို့ မ

ရှိဘူး"

"အဟွန်း"

ကင်း မျက်နှာလေး ကြည်သွားသည် ။ ပြီးတော့ သူ့ရင်ခွင်ထဲ တိုးဝင်လာကာ ခါးကို ဖက်ထားလိုက်ပြီး။

"ကိုကို့ကို ချစ်တယ်"

***